

Vörös Lobogó

A R.M.P. ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NÉPKÖZSÉGS LAPJA.

X. évfolyam, 2861. szám

4 oldal, 20 bani

1954. május 3. hétfő

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészaka

N. Sz. Hruscsov elvtársnak, az SZKP KB első titkárának beszéde

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: N. Sz. Hruscsov, az SZKP KB első titkárának, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészakán elmondott beszédét.

Képviselő elvtársak!

A szovjet nép nagy sikereket aratott a gazdasági és kulturális építésben, a dolgozók jólétének növelésében. E sikerek annak köszönhetők, hogy a kommunista párt szilárdan és határozottan vezeti a szovjet országot azon az uton, amelyet lángeszű vezetőnk és tanítómesterünk, V. I. Lenin, a kommunista párt és szovjet állam megalapítója jelölt ki. (Hosszantartó viharos taps.) Lenin parancsait teljesítve, pártunk s Központi Bizottsága, élén J. V. Sztálinnal, Lenin művének nagy folytatójával, szüntelenül erősítette a szovjet államot, hatalmas szocialista állammá tette — az egész világ békéjének legyőzhetetlen bástyájává. E sikerek annak köszönhetők, hogy a Szovjetunió összes népei helyeslik és melegen támogatják a kommunista párt politikáját, hogy hős munkásosztályunk, a dicsőséges kolhozparasztság s a népből kiemelkedett szovjet értelmiség, erőt és munkát nem kímélve, folytatja harcot a kommunista építés nagyszerű tervei megvalósításáért. (Hosszas taps.)

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének március 14-i választásán ismét megnyilatkozott népünk szilárd egysége a kommunista párt és a szovjet kormány körül. A kommunista és pártönkivüliek blokkjának jelöltjeire egyhangulag leadott szavazatokban is az nyilvánul meg, hogy az egész nép helyesli és támogatja pártunk politikáját, ebben is kifejezésre jut a szovjet embereknek az a meggyőződése, hogy a Szovjet Szocialista Közlársaságok Szövetsége Legfelső Szovjetjének — az ország legfelső államhatalmi szervének — képviselői méltók lesznek a nép bizalmára és önfeláldozóan harcolnak a Szocialista Haza további felvirágzásáért. (Taps.)

A következő időszakban a legfontosabb feladatunk az, hogy megszervezzük a mezőgazdaság rohamos fellendítését, jelentősen növeljük a népi fogyasztási cikkek termelését, kielégítő mértékben biztosítsuk a következő 2—3 évben a lakosság ellátását ipari és élelmiszer-cikkekkel, lényegesen emeljük a dolgozók életszínvonalát s mindent úgy valósítsuk meg, hogy változatlan figyelmet fordítsunk a nehéziparnak — a szovjet gazdaság alappilléreinek — fejlődésére.

A Szovjetunió 1954. évi állami költségvetés-tervezete óriási összegeket irányoz elő a népgazdaság valamennyi ágának további fejlesztésére. Jelentősen növeljük a szovjet emberek jólétének rohamos fellendítésére irányuló párt- és kormányprogram megvalósítására szánt kiadásokat. Csupán a mezőgazdaság fejlesztésére 74,4 milliárd rubel kiadást irányoztunk elő, ami 42,4 százalékos növekedést jelent 1953-hoz viszonyítva.

A népi fogyasztási cikkek termelésének további fokozására 31 milliárd rubelt irányoztunk elő, ami 45,7 százalékos növekedést jelent a múlt évhez viszonyítva. Társadalmi-kulturális célokra 141,3 milliárd rubelt, tehát közel 10 százalékkal többet irányoztunk elő, mint a múlt évben.

Megvan minden szükséges műszaki-anvagi eszközünk ahhoz, hogy megoldjuk mindazokat a feladatokat, amelyeket az ország népgazdaságának hatalmas és szakadatlan lendülete elénk állít. A szovjeteknek, a pártszervezeteknek és a gazdasági szervezeteknek arra kell fordítaniuk figyelmüket, hogy hozzáértéssel használják ki ezeket az eszközöket, hogy a lehetőségekből valóság váljék.

Mi a nép magasztos ügyéért harcolunk — a kommunizmus építéséért. E cél megvalósításáért minden erőnk latbavetésével kell dolgoznunk. Ezt hangsúlyoznunk kell, mert még nincs mindenki tudatában annak, milyen nagy jelentőségű és milyen sokrétű az a munka, amelyet teljesíteni kell. Mozgósítanunk kell az ipar, a szállítás s a mezőgazdaság összes belső tartalékait.

V. I. Lenin ismétellen hangsúlyozta a munkatermelékenység növelésének rendkívüli jelentőségét a kommunista társadalom sikeres építésének szempontjából. Rámutatott arra, hogy a munka termelékenysége az új társadalmi rend győzelmének legfontosabb tényezője, fő tényezője.

Országunkban jelentős mértékben növekedett a munka termelékenysége: az iparban a munka termelékenysége 1953-ban 71 százalékkal haladta túl az 1940. évi színvonalat. Ezen a téren mégis még komoly hiányosságok vannak. Több iparágban, számos vállalatban nem fordítanak kellő figyelmet a termelés gépesítésére s főképp a segédműveletek gépesítésére.

Egyes nemtörődöm gazdasági vezetők hibájából gyakran a lehető leghiányosabban használják fel az elsőrendű technikát. A következők példái élénken rávilágít erre: a fa- és papíripari minisztérium erdőkiemelő vállalatának rendelkezésére álló faanyagszállító gépek száma 1953-ban — 1940-hez viszonyítva — megháromszorozódott, a traktorok száma hatszorosára, a mozdonyok száma pedig hétszerezére növekedett. Jelenleg az erdőkiemelőket keletben 17.000 villamos erőmű, mintegy 120.000 villamos fűrészmű működik. Ezek a haboru előtt nem léteztek. És mégis, az erdőkiemelésnél foglalkoztatott dolgozók munkájának termelékenysége évek óta alacsony s nem érte még el a haboru előtti színvonalat. Ennek oka a fogyatékos munkaszervezésben, a gépek rendkívül elégtelen kihasználásában keresendő. A munka-termelékenység növelésére irányuló terv teljesítésében komoly lemaradások mutatkoznak a népgazdaság olyan fontos ágában is, mint a szénipar, noha ez az iparág korszerű technikával van felszerelve és kiváló, szakképzett munkáskáderei, szakértői vannak.

Elérkezett az ideje, hogy megértse mindenki: a munkatermelékenység jelentős és állandó növelése nélkül nem lehet sikerrel megoldani a nehézipar szüntelen fejlesztésének feladatait, nem lehet biztosítani a mezőgazdaság, a könnyűipar és az élelmiszeripar nagyarányú fellendítését. Ez a legfőbb láncszem, amelyet meg kell ragadnunk, hogy a népgazdaság valamennyi ágának még erőteljesebb fellendítését érhesse el. Az ötödik ötéves terv folyamán, az ipari össztermelés növekedésének mintegy háromnegyedét a munkatermelékenység fokozásával kell elérnünk.

Az ipar továbbfejlesztésének egyik fontos tartaléka a termelőképeség minél tökéletesebb kihasználása. Sok olyan iparvállalatunk van, amelyek műszaki, káder-és termelési felület szempontjából egyenlő mértékben vannak ellátva, de távolról sem érik el ugyanazokat a mutatószámokat. Ime, egy példa a sok közül: A sztálingrádi és harkovi traktorgyárak felszerelés dolgában általában egyformán állnak. 1949 decemberében egyidejűleg tértek át a Diesel-traktorok gyártására. Pedig a két üzem gazdasági-műszaki mutatószámai különbözőek egymástól.

Az elmúlt évben, a harkovi traktorgyárban, a sztálingrádi traktorgyárakhoz viszonyítva az egy traktor gyártásához szükséges munka mennyisége 2,4 százalékkal

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

A május elseje tiszteletére elért eredmények továbbfejlesztésével harcoljunk pártunk Központi Vezetősége 1953 augusztus 19-20-iki plenáris ülése célkitűzéseinek valóra váltásáért!

Városunk és tartományunk dolgozói lelkesen ünnepelték május elsejét

Már hetekkel, sőt hónapokkal ezelőtt megkezdődött a készülődés május elsejének tiszteletére. A gyárak és üzemek dolgozói szocialista versenyben végezték munkájukat, több és jobb terméket juttattak a nap tiszteletére a dolgozóknak, a falvak dolgozó parasztjai pedig igyekeztek minél több elvégezni a tavaszi vetést, hogy bőséges termést érjenek el.

Eljött a nagy ünnepnap. Napfényes reggelen zenés ébresztőre ébredt a város. Komoly készülődés folyt városunk csaknem valamennyi részén már a kora reggeli órákban, mert a felvonuláson az összes dolgozók részt akartak venni, ott akartak lenni a felvonulók sorában.

Gyülekeznek a gyárak dolgozói

A Maros felől a tavasz friss lehelletét hozza a szél. A TEBA-gyár bejáratát díszítő zászlók halk szuhogással verődnek össze. A környező utcák lassan megérik a TEBA-gyár dolgozói ünnepi öltözöttben igyekeznek a gyár felé.

— Versenyt indítottunk a díszítés terén is, — mondja Klein Mária, az előkészítő osztály élenjáró dolgozója, — valamennyien arra törekedtünk, hogy a nagy ünnepre gépeink ragyogjanak a tisztaságtól. Már mondtam brigádunk többi tagjának, hogy ez a mai nap nemcsak a munka, hanem a béke és a békés építés ünnepe is. Ezért nekünk, mint a békebrigád tagjainak, elsőrendű feladatunk az élen haladni.

Klein Mária szomorúan emlékezett meg arról, hogy a lapokban olvasni: milyen nehéz körülmények között ünneplik a tőkés elnyomás alatt szenvedő és szabadságért küzdő dolgozók május elsejét.

Saigara Eugénia is megértette. Tekintetből a jól végzett munka örömeit olvasgatja ki. Négy széles szövegében 182 méter szöveget adott terven felül. O ezzel köszöntötte május elsejét.

Jókedvűen üdvözlnek minden tróján érkezőt a „Vörös Lobogó”-gyár klubja mellett kijelölt találkozóhelyen. Kucseláta Mihály, a rugósztály kiváló dolgozója is megérkezik. Május elsejét 210 százalékos teljesítéssel köszöntötte.

— Ez nem minden, — mondja Kucseláta elvtárs — működésben hamiskán mosolyog — augusztus 23-ig 300 százalékos lesz.

lyog — augusztus 23-ig 300 százalékos lesz.

Tomka István öntő is nemrég érkezett. O a felelőse az „M. Sadoveanu” békebrigádnak. Ők is eleget tettek vállalásuknak.

Bencsik Mihály jó munkája jutalmaként a bírónál nézi végig a felvonulást.

Közben elgöngyölnek a zászlók, jelszavak táblák s a gyár dolgozói elindulnak az Avram Iancu-térre, hogy meghallgassák az ünnepi beszédet.

Nyolc óta tájban, a „December 30”-gyár kultúrházánál előtt Mátyás Ferenc belugan fogja kisfia és kisfiánya kezét. Egyik dolgozó társának mosolyogva meséli, hogy gyermekkorai már tegnap este kijelentették: semmiképpen sem maradnak otthon, édesapjukkal akarnak menni a felvonulásra.

A gyülekezők között megpillantjuk Mocuța Elenát is, két kis fiával. Jó munkával készült május elsejére, tervét 130—140 százalékkal teljesítette.

Bodonyi Rozália, a Munkaérdemrend III. fokozatával kitüntetett munkásnő arról beszél, hogy miként ünnepeltek a múltban, amikor a sziguranca hőnéni május elsején a gyár előtt fogdosták össze a munkásokat.

Megajánlják üzemosztályonként a felvonulási csoportokat és a fuvószenekarnak az élen elindulnak a város felé.

Igy gyülekeztek a dolgozók városunk minden gyára, vállalata és intézménye előtt, hogy méltóképpen ünnepeljék a dolgozók nemzetközi napját.

Ünnepi gyűlés az Avram Iancu téren

Ünnepi öltözetben, virágcsokrokkal, vörös-és nemzetiszínű zászlókkal munkások és munkásnők, ifjak és idősök, anyák gyermekekkel tömött sorokban érkeznek az Avram Iancu-térre. A tér felett hamarosan szemkaprázlatú zászlóerdő hullámzik. A gyárak, üzemek, termelőszövetkezetek, kereskedelmi egységek, értékesítő szövetkezetek, kollektív gazdaságok, állami gazdaságok, gép- és traktorállomások dolgozói, valamint számos dolgozó paraszt gyűlt össze, hogy meghallgassa az ünnepi beszédet.

Itt láthatjuk a „F. Ranghel” szerszámgépgyár dolgozóit. Az első sorokban helyezkedtek el a 7. számú IMSZ-brigád tagjai, élén Szabó Sándor elvtárral, a brigád felelősevel. A brigád tagjai az ünnepváró hetekben normájukat 224 százalékkal teljesítették, ezért május 1 tiszteletére a gyár 17 IMSZ-brigádjá köztül az élre kerültek. Eljötték a „Libertatea” cipő- és kaptafagyár dolgozói, a CFR főműhely munkásai, technikusai, mérnökei és tisztviselői, a „December 30” és a „Vörös Lobogó” üzemek, a TEBA, valamint a többi gyárak munkaközösségei.

A „November 7”-gyár dolgozói hatalmas grafikon hoztak magukkal, amely élelmiszeriparunk termelésének növekedését szemlélteti. Az első negyedévben a szesz gyártásának tervét 105, az élesztőt 110, a likőr gyártását pedig 146 százalékkal teljesítették meg.

Az első sorokban helyezkedtek el a TEBA-gyár élenjáró dolgozói. Közöttük látjuk Marok Ilona szövegőnt, aki 16 automata szövegőnt, áprilisi tervelőirányzatát 5,7 százalékkal haladta túl. Hoffmann Katalint, aki négy keskeny gépen dolgozik és 15 százalékos tervteljesítést valósított meg, valamint Pál Irént, aki négy széles gépen 5 százalékkal termelt terven felül május 1 tiszteletére.

A „December 30”-gyár dolgozói büszkén tekintenek az első sorok felé. Itt ugyanis a gyár kitüntetettjei helyezkedtek el. Itt vannak Junger Irén, Rauch Mihály, Simon Erzsébet és Neagu Elena Munkaérdemmel kitüntetett dolgozók is.

Pontosan tíz órakor megkezdődik az ünnepi nagygyűlés. Az ünnepi elnökvénnyen többek között helyet foglalnak: Beldean Ioan elvtárs, a tartományi pártbizottság első titkára, Svoboda Ioan, Iacobescu Gheorghe és Reiszfeld Viktor elvtársak, a tartományi pártbizottság titkárai, Kucseláta Mihály, a „Vörös Lobogó”-gyár rugósztályának élenjáró dolgozója, Buzogány Irma a TEBA-gyárból, Grigorescu Ioan, a Mezőgazdasági Intézet rektora és mások.

Az ünnepi nagygyűlést Ferencu Gheorghe elvtárs, a tartományi szaktanács elnöke nyitotta meg, aki átadta a szót Beldean Ioan elvtársnak, a tartományi pártbizottság első titkárnak.

Beldean Ioan elvtárs többek között a következőket mondta:

„Elvtársak és Elvtársnők!

A Román Munkáspárt aradtartományi pártbizottsága nevében üdvözlöm a mai nagygyűlés résztvevőit május 1, a világ összes dolgozó nemzetközi összetartása napjának alkalmából.

Ebben az évben május elsejét a béke, a demokrácia és a szocializmus tábora erejének hatalmas megerősödése és az imperializmus erejének érezhető gyengülése külményei között ünnepeljük. A békeért világszerte folyó harc új sikereket hozott. A népek akarata arra kényszerítette az amerikai imperialistákat, hogy elfogadják a fegyverszüneti egyezmény megkötését Koreában. Nagyjelentőségű esemény volt a berlini nagyhatalmi értekezlet, amelyet a Szovjetunió kezdeményezésére tartottak meg. A berlini értekezlet határozata alapján most a genfi értekezlet munkálatai folynak a koreai és az indokínai kérdés békés megoldásával kapcsolatban. Különösen nagy a jelentősége annak, hogy most először vesz részt nemzetközi értekezleten a nagy Kínai Népköztársaság.

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Városunk és tartományunk dolgozói lelkesen ünnepelték május elsejét

(Folytatás az 1. oldalról.)

Elvtársak, elvtársnők!

Hatalmas a különbség a kapitalista országok állandóan hanyatló gazdasága, valamint a szocialista tábor országainak virágzó gazdasági élete és kultúrája között. Az Amerikai Egyesült Államokban és az általa elnyomott országokban egyre láthatóbbak az új gazdasági válság jelei. Az imperialisták háborús készülődése, nagy szenvedéseket okoznak a dolgozóknak. Az Egyesült Államokban például több mint 13 millió teljes és részleges munkanélküli van. Azok a rendőri intézkedések, amelyeket a május elseji tüntetés betiltására fogatosítottak New Yorkban, Párisban és a kapitalista országok más városaiban, nem akadályozzák meg, hogy a dolgozók továbbra is határozottan kifejezzék az emberi élet iránti jogos követeléseiket.

Az egész világ dolgozói csodálkozással látják azokat a ragyogó sikereket, amelyeket a szocializmus győzelmes országa, a Szovjetunió elért. A Szovjetunió szocialista ipara, amely 1953-ban majdnem kétszer annyit termelt, mint 1948-ban, egyre bőségesebb életet biztosít a szovjet dolgozók számára. A Szovjetunió sokoldalú segítségével haladnak a szocializmus útján a népi demokratikus országok is. A népi Kína elkerülte a háborús katasztrófa első évének éhsérvádjait. Az európai népi demokratikus országok ipari termelésének volumenje háromszor túlhaladja a háborúelőtti.

Elvtársak és elvtársnők!

Hazánk dolgozói május elsejét ebben az évben az RMP Központi Vezetősége 1953 augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülése határozatának teljesítéséért vívott harc körülményei között ünneplik. Dolgozó népiünk tevékenységének homlokterében a mezőgazdasági termelés, az élelmiszeripari és a könnyűipari termelés növelése áll, hogy biztosítani tudjuk a közfogyasztási cikkek bőségét, a dolgozók életszínvonalának állandó emelését. Népiünk büszke arra, hogy a Román Munkáspárt vezetésével és a Szovjetunió testvéri segítségével sikerült kifejleszteni hazánkban egész sor új iparárat. A kollektív gazdaságokba és a mezőgazdasági társulásokba több mint 300 ezer dolgozó paraszt család tömörült.

Az 1953 augusztusi plenáris ülés által megjelölt feladatok alapján városunkban is a „Libertatea”, a „Vörös Lobogó”, a CFR főműhely és más üzemekben új osztályok létesültek közfogyasztási cikkek termelésére. A május 1. tiszteletére lendületesen folyó szocialista verseny eredményeként a „Josif Ranghej” üzem már április 26-án befejezte havi tervét. Becsülettel teljesítették május 1. méltó köszöntésére tett vállalásaikat a TEBA, a „Vörös Trió”, az ICA és más üzemek dolgozói is.

Arad város és Aradtartomány dolgozói a szocialista versenyben olyan kiváló munkásokkal büszkélkedhetnek, mint Grada Ivantie a „Vörös Lobogó” gyárból, aki naponta három normát teljesít; Buzogány Irén, a TEBA gyár dolgozója, aki a szovjet módszerek alkalmazásával tervén felül ezer méter szövött árut adott, Mészáros

Emilia a „Vörös Trió” gyárból, aki nagymennyiségű konfekció árut adott tervén felül.

Új sikerekkel köszöntik május elsejét falvaink dolgozói is. A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953 augusztusi bővített plenáris ülése óta tartományunkban újabb 18 kollektív gazdaság és mezőgazdasági társulás létesült. A bőséges termésért vívott harcban tartományunk összes kollektív- és állami gazdaságai teljesítették velési tervüket. A tavaszi mezőgazdasági munkálatokban élen jártak: Neudorf, Nagylak és Tisa Noua, s újabb példát mutattak az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak. Jelenlős segítséget kaptak kollektív gazdaságaik, mezőgazdasági társulásaik és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak a gótlói, szentannai, ujaradi, magyarpécskai és nagyszentmiklósi gép- és traktorállomásoktól. A bőséges termésért vívott harcban kiütköztek Bürger Anna, a „Scinteia” állami gazdaság és Voichita Vasile, a nagyszentmiklósi GTÁ brigádvezetője, továbbá Iovescu Aurel kémiai kollektívista, Joé Ferenc Vadász községi egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt, Sipos György és Tásad Ilie, a lovrini ICAR kísérleti állomás agrármérnökei és mások.

Aradon ez év első negyedében 34 százalékkal több lémpari közszükségleti cikket és 26 százalékkal több textilárut adott el, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Ugyanakkor tartományunk községeiben és falvaiban is több cikk került eladásra a szövetkezetek útján.

Elvtársak és elvtársnők!

Üzemeink, gyáraink és szövetkezeink dolgozóinak nagyobb lendülettel kell adniuk a szocialista versenynek a munka termelékenységének növeléséért, az önköltségi ár csökkentéséért, a minőség fokozásáért és a választék bővítéséért.

A gép- és traktorállomások, állami gazdaságok dolgozói, kollektivisták, mezőgazdasági társulások tagjai, valamint egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztnak, igyekezzenek az agrártechnikai szabályok betartásával minél bőségesebb termést elérni.

Fűzzük szorosabbra szorainkat a Román Munkáspárt és Központi Vezetősége köré, emeljük minél magasabbra a hazánk gazdasági életének felvirágoztatásáért vívott harc zászlaját.

Eljen május elseje, a munkásság nemzetközi szolidaritásának napja! Eljen drága hazánk, a Román Népköztársaság!

Eljen a nagy Szovjetunió, a béke és a népek biztonságának bástyája! Eljen a Román Munkáspárt, a Román Népköztársaság vezetője, győzelmeink sugallmazója és szervezője!

Eljen a népek közötti béke! Ezután Soós Elek elvtárs, a tartományi pártbizottság tagja magyar nyelven mondott ünnepi beszédet.

Az Avram Iancu téren megtartott gyűlésről üdvözlő táviratokat küldtek a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának.

Megkezdődik a dolgozó tömegek felvonulása

Gyönyörű május elsejei délelőtt. A nap beáranyozza az Avram Iancu térről felvonuló dolgozók arát. Mindenféle zene, vídamság tölti be az utcákat. A város főutvonala megtelik dolgozókkal, akik a városi néptanács székháza előtt felállított dísztribün felé igyekeznek. Elsőnek a CFR főműhely fúvószenekara jelenik meg. Mögötte munkazuhonyba öltözött dolgozók vörös zászlóerdővel. Pirosra gyúlnak az arcok, öröm tölti meg a szíveket, amikor megérkezik a dísztribün elé. „Marx–Engels, Lenin és Sztálin zászlaja alatt előre, a szocializmus győzelméért!” — ezt a jelszót viszi mögöttük zászlaján egy kis pirosarcú leányka. És utána szorosan felzárkózva jönnek a pionírok: jövőnk reményesei. Vörösnagyok és fiúk és leányok lépnek el a dísztribün előtt zsebkendőiket lengetve.

A textilgyári munkások vonulnak el a dísztribün elé

A szemlélők örömmel fogadják az aradi „December 30” textilgyár munkásainak megérkezését. A fúvószena pattogó indulójának hangjára ifjak, leányok, a gyár női dolgozói, majd a kultúrcsoport menetel. „Május elseje, a dolgozó nép nagy ünnepe!” — kiáltja ütemesen száz és száz textilmunkás. Tehergépkocsiról pirosarcú gyermekek intgetnek mosolyogva: a napközi otthon lakói. A dolgozók magukkal hozták a termelési grafikon is, amely bemutatja, hogy az első öt éves terv kezdete óta 49 százalékkal növekedett a termelés.

A TEBA gyári munkásokat is lapssal jutalmazták. A felvonulók élen különböző nemzetiségű öltözetekben a kultúrcsoport tagjai haladnak, a párt KV titkársága tagjainak arcképeit tartják maguk előtt a munkások; zászlók, jelszavak, képek emelkednek a

magasba és hirdetik dolgozó népiünk boldog, szabad életét. A TEBA gyári munkások is becsülettel teljesítették áprilisi tervüket, ezer és ezer méter textilárut termeltek előirányzatuknál többet, hogy még cselekvőbben járuljanak a dolgozó nép ellátásához.

A „Josif Ranghej” gyár dolgozói hatalmas fogaskereket ábrázoló plakettel vonulnak fel, amelyen egy esztendővel láthatunk. Hatalmas fejlődésről tanusodik a termelési grafikon. Kimutatja, hogy 1951-hez viszonyítva 174 százalékkal növekedett a termelés. A felvonulók között menetelnek az „Ocsó Teréz” magkészítő brigád tagjai, valamint számos élenjáró munkás, technikus. Eljötték a főmechanikus osztály munkásai is, akik az év kezdete óta ke-

zükben tartják az üzemosztályok közötti verseny zászlaját. Bárd Oszkár mérnök, az üzemosztály felelőse, boldogan jegyzi meg, hogy az ünnepi műszak alkalmával 200–220 százalékos átlagteljesítést értek el a dolgozók.

A gyárban ma már nemcsak szerszám-gépeket gyártanak, hanem segítik a mezőgazdaság fejlődését is: különböző mezőgazdasági szerszámokkal látják el az általuk patronált kollektív gazdaságokat.

Zárt sorokban haladnak el az emelvény előtt a „Libertatea”-gyár munkásai. Előükön kisleány halad, feje fölött egy táblán ezt a szót olvashatjuk: „Béke”. A cipőgyári munkások jelszavakat hangoztatnak lelkesen és elhatározásuk, hogy a jövőben még több és jobbminőségű lábbelit készítsenek a dolgozóknak.

Hosszu, tömött sorokban érkeznek meg a munkacserétárlékokhoz tartozó különböző szakmai iskolák tanulói. Vidáman énekelnek és a fúvószena hangjaira ütemesen lépdelnek.

A tanügyi szakszervezethez tartozó dolgozókat a tízosztályos középiskola tanulói követik. „Le a háborús uszítókall!” — hirdeli az egyik tábla. Az ifjak tanulni akarnak, tehát békére van szükségük. Többszázan kiáltják egyszerre, ütemesen: „Május elsején vállalkozunk, hogy a békeért harcolunk”. A jövő kérdései ezen a nagy-nagy ünnepnapon fogadalmat tesznek, hogy következetesen harcolnak a dolgozó nép boldog, békés életéért. Szorosan mögöttük a magyar pedagógiai leányiskola, a magyar vegyesiskola, az ut- és hidépítő középiskola, a kereskedelmi iskola, a technikai középiskola és más iskolák tanulói vonulnak fel.

A mezőgazdaság dolgozói a felvonuláson

A Gáj-buzsáki „Partizán” kollektív gazdaság dolgozói Sabau Petru elnökkel az élen nyitották meg a kollektív gazdaságok társainak felvonulását. A tömött sorok között ott találjuk Armanszki Dusan elvtársat is, a kollektív gazdaság párttitkárát, aki fáradhatatlan munkával irányította a politikai felvilágosító tevékenységet és nagy mértékben ennek tulajdonítható, hogy kelet-kelet felé fordult a felvonulás. Ezután az ujaradi „Elena Pavel” kollektív gazdaság tagjai, a kisszentmiklósi „Vörös Csillag”, az ujmándi „Bernáth Andor”, a zimándi „J. Ranghej”, a vingai „Hrisztó Botyev”, a frumessai „Solidaritáta”, a temesvári „Jacob Schmeltzer”, a majlátfalvi „Petőfi Sándor”, a fiskuti „Béke Partizánja” kollektív gazdaságok tagjai érkeztek a dísztribün elé. Ebben az évben sokkal nagyobb számban jöttek Aradra ünnepelni a kollektív gazdaságok dolgozói, mint az előző években. Eljötték, hogy kifejezzék elismerésüket a pártvezetle munkásság iránt, amely naponta fokozza testvéri segítségnyújtását. A kollektivisták magukkal hozták grafikonjaikat is, hogy bebizonyítsák: úgy viszonyozzák a munkásságukat a felvonuláshoz, hogy fáradhatatlanul harcolnak a tavaszi velési sikeréért, a bőséges termésért, a városi munkások jobb ellátásáért. Az „Adv Endre” kollektív gazdaság grafikonján feltüntették, hogy 5 nappal a határidő előtt befejezték a tavaszi velést.

A felvonulók sorában láthatjuk az ujaradi és a magyarpécskai gép- és traktorállomások dolgozóit is. E két gépalomlás traktorosai, brigádvezetői büszkén ünnepelnek a világ dolgozó nemzetközi szolidaritásának napján, ezen a verőéves május elsején, mert tartományi viszonylatban elsőként teljesítették tervfeladataikat. A gép- és traktorállomások ebben az évben még nagyobb mértékben hozzájárultak a földek hektáronkénti terméshozamának növeléséhez, mert nemcsak a kollektív gazdaságok földjeit munkálták

Ezúttal a villanygyár dolgozói érnek a dísztribün elé. Büszkeséggel tölti el őket a tudat, hogy a közelmúltban két új közegbe vették be a fényt: villamosították Mácsa és Szentmárton községeket.

Az emelvényről a párt, gazdasági és kulturális életünk vezetői, a meghívott élenjáró munkások és mezőgazdasági dolgozók hosszantartó tapssal jutalmazták a felvonulókat. A vörös drapériákkal bevont dísztribün felső részén Marx, Engels, Lenin és Sztálin arcképei láthatók, mellettük kétoldalt Malenkov és Gh. Gheorghiu-Dej elvtársak arcképei.

Az élelmiszeri szakszervezet, a „Prodallment” és „Refacerea” konzervgyár, a „Mira” térszázgyár, a vajgyár, az „Artex” és „Solidaritáta” szövetkezetek, a „Varga Katalin”, a „Precizia”, a „Voința”, a „Decembrie 21”, a „Május 1” asztalosipari, a Bőripari dolgozók” szövetkezetek, az „Otelul”, az „Unirea”, az „Autouniversa”, a „Chimica” és a „Coopmetal” szövetkezetek dolgozói hatalmas tömegben jöttek el ezen a napon a május elseji felvonulásra, hogy kifejezésre juttassák: eltökélt szándékuk, még nagyobb odaadással hozzájárulni a dolgozó nép közszükségleti cikkekkel való ellátásához. A „Coopmetal” dolgozói új fűzőlámpákat készítettek és ráternek a szoroalgyártásra. A „Precizia” új ébresztőórát állít elő, az „Artex” szövetkezetben bővítik a választékot és egyre izleesebb, szebb ruhamodelleket bocsátanak a vásárlóközönség rendelkezésére.

A kereskedelmi egységek, az elárúsító szövetkezetek, a „November 7” és más fogyasztási szövetkezetek dolgozói is lelkesen vonulnak fel.

Az ünnepi felvonulást a sportolók színpompás menete zárta be. Többszáz sportoló ifjú és leány különböző színű mezben vörös zászlóerdővel jelent meg a dísztribün előtt. Megmutatták, hogy milyen nagy tömegek sportolnak felszabadult hazánkban. Kézilabdázók, röplabdázók, labdarúgók, evezősök és turisták zárt sorai követték egymást.

Az emelvényen levők lelkes tapssal fogadták a középiskolások sportbemutatóját, akik vörös-fehér mezben, ütemes lépésekkel vonultak el. A középiskolák ifjai a dísztribün előtt MVK-tornát mutattak be, majd a nagy téren kirajolták: „Május 1”-et és a serkő és kalapácsot.

Ezután a középiskolások sportoló leányok fehér sportöltözékben érkeztek a tere és ritmikus táncot mutattak be, majd fehér békegalambot és a „Pace” („Béke”) szót rájolták ki a téren. Végül a Locomotiva, Vörös Lobogó, Recolta, Progresul, Avintul, Voința, Stiinta és más sportközösségek tagjai, végül a CFR-munkásoknak egy csoportja zárta be a gyönyörű felvonulást.

Felújított innépe volt városunk és tartományunk dolgozóinak a tizedik szabad május elseje. Ezen a napon újból megfogadták, hogy pártunk vezetésével megvalósítják az előttük álló nagy feladatokat, szebbé, virágzóbbá változtatják hazánkat, amely a békétábor erős támasza.

Villámtorna május 1 tiszteletére

A Metalul Fl. Rosie (AMTE) villámtornát rendezett május 1 tiszteletére, amelyen a vagongyáriakon kívül a Locomotiva, a Constructorul és a Stiinta csapatai vettek részt. Minden egyes mérkőzés két 15 perces félidőből állt és valamennyi csapat játszott minden ellenféllel. Az eredmények: Constructorul–Stiinta 0:0, Metalul Fl. Rosie–Locomotiva 2:0, Metalul Fl. Rosie–

Constructorul 1:0, Stiinta–Locomotiva 1:0, Metalul Fl. Rosie–Stiinta 1:0, Locomotiva–Constructorul 1:0. A tornát a Metalul Fl. Rosie nyerte és a sorrend a következő volt:

1. Metalul Fl. Rosie 6 pont, 2. Stiinta 3 pont, 3. Locomotiva 2 pont, 4. Constructorul 1 pont.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: május 12-ig: Az orosz balett mesterei. (Színes szovjetfilm). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 9-ig: Az ezüstszíni por. (Színes szovjetfilm). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„HERBAC JANOS” mozi: május 9-ig: Az ezüstszíni por. (Színes szovjetfilm). Előadások: 3.30, 5.30, 7.30 és 9.30 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 7-ig: A banna kód. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„UJ IDŐK” mozi: május 7-ig: 1) Szovjet korszakozók, világbajnokok, 2) 12-es számú pionír élet. 3) A Kremlini téli. 4) A vidám cirkusz (színes rajzfilm). 5) Román és szovjet híradók. Előadások: 3 óráttól folytatódagasan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): május 4-ig: Hajnal a Nyemen felett. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikelaka): május 4-ig: Ifjú szívvel. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészsaka

N. Sz. Hruscsov elvtársnak, az SzKP KB első titkárának beszéde

(Folytatás az 1-ső oldalról)

volt kisebb, az egy munkára eső termelés csaknem 10 százalékkal volt nagyobb, a selejt okozta veszteség 41 százalékkal, a traktor önköltsége pedig 10 százalékkal volt kisebb. Ez azzal magyarázható, hogy a harkovi traktorgyárban nagy gondot fordítottak a fejlett technológia és a nagytermelékenységű munkamódszerek bevezetésére. Ha a gépgyártási minisztérium vezetői kellően megszerveznék a fejlett tapasztalatok átadását, ezzel elősegítenék a műszaki-gazdasági mutatószámok emelkedését a szlávtraktori traktorgyárban éppen úgy, mint a harkovi traktorgyárban.

A munkások erőfeszítéseit valamennyi iparágban a munkatermelékenység szüntelen fokozására kell irányítani, de ugyanakkor nyomatként hangsúlyozni kell, hogy a minőség megjavítása és az önköltség csökkentése is elsőrendű, sürgős feladat.

Nem tűrhető, hogy sok iparvállalat hosszú időn át nem teljesíti az állami tervet és a minőségi mutatószámokra vonatkozó előírásokat. Minden egyes iparvállalat munkásainak becsületbeli ügye, hogy elsőrendű minőségű termékeket adjanak ki a kezükből s egyszer és mindenkorra végtelenségig a szegényes állapothoz, hogy rossz minőségű árut gyártanak és a selejttel nagy veszteséget okoznak.

Elvtársak!

A párt Központi Bizottsága szeptemberi és február-márciusi plenáris ülésein feltárta több mezőgazdasági ág súlyos hiányosságait s megmutatta, hogyan lehet kiküszöbölni e hiányosságokat. Az a tény, hogy a párt Központi Bizottsága bátran felkérte a mezőgazdasági termelés egyes ágaiban észlelhető lazaságokat, pártunk és a szovjet nép erejét, a szocialista rendszer erejét bizonyítja. A szovjet emberek szilárd meggyőződése, hogy a közeljövőben kiküszöböljük e hiányosságokat.

Országunk dolgozói nagy igyekezettel láttak hozzá a mezőgazdaság fellendítésére irányuló intézkedések valóra váltásához. Széles visszhangot keltett a pártnak és a kormánynak a szovjet emberekhez intézett felhívása, hogy vegyenek részt a szűzföldek és a parlagon hagyott földek kihasználásában. Két hónap leforgása alatt több mint félmillió szovjet hazafi kérte, hogy osszák be őket az új földek használatára. Több mint 80.000 agronomust, mérnököt, gépészt és más munkást küldtek ki erre a megtisztelő és felelősséggel járó munkára.

Mindez vajon nem újabb beszédes bizonyíték a szovjet nép nagy erkölcsi-politikai egységének, politikai érzékének és annak az elhatározásának, hogy mindent megtesz a kommunizmus építéséért? Mindez pártunk, a szovjet kormány és a nép érdekességét, a munkások és a kolhozparasztság megbontathatlan szövetségét is bizonyítja.

Szocialista iparunk kielégíti mezőgazdaságunk technikai igényeit. Rövid idő alatt 15.000 erős Diesel-traktort, 10 meg 10 ezer ekét, vetőgépet és más mezőgazdasági gépet küldtünk el az új földek megművelésére. Meg vagyunk győződve róla, hogy két év leforgása alatt sikerrel értékesítünk 13 millió hektár szűzföldet és parlagföldet.

A mezőgazdasági termékek hektárhozamanak növeléséért harcolva nem szabad megelégednünk arról sem, hogy a kolhozok és a szovhozok minden földjét észszerűbben kell kihasználnunk és továbbra is folytatnunk kell a vetésterületek kiegészítését újabb földek értékesítésével, mert még mindig van ilyen földünk éppen elég.

Jelenleg országunkban folyik a tavaszi mezőgazdasági munka. A tavaszi vetés sikeres elvégzése az idén nagy nyereség lesz abban a harcban, amelyet a gabonatermelés fokozásáért és a mezőgazdasági növények hektárhozamanának növeléséért vívunk. Felhívjuk valamennyi helyi szovjet, párt- és mezőgazdasági szervünket, haladjanak a mezőgazdasági dolgozók lelkes munkája elén és biztosítsák a tavaszi vetés és az ezt követő mezőgazdasági munkák szervezett elvégzését.

Minden lehetőségünk megvan a mezőgazdaság hatalmas fellendítésének biztosítására. Csak az szükséges, hogy hozzáértéssel használjuk fel ezeket a lehetőségeket. A legnagyobb figyelmet a kolhozok, szovhozok és GTA-k vezetésének megerősítésére, a rajonok vezetésének megerősítésére kell fordítanunk.

Mi a hiányossága sok vezető káderünknek? Véleményem szerint a konkrét munkamódszerek hiánya, hiányzik belőlük a foglalkozások idejében történő feltárásának és elhárításának szelleme.

Eppen elég olyan elvtárs akad még, aki csak a párt Központi Bizottsága által feltárt hiányosságokat szereti felsorolni, de önálló, a kolhozban, vagy a rajonban, a tartományban, vagy a köztársaságban nem veszi észre a konkrét hiányosságokat, nem küzd a hibák felszámolásáért, gyengén végzi a szervező, munkát.

A GTA-k és szovhozok minden egyes munkásának, minden kolhozparasztnak és mezőgazdasági szakembernek az erőfeszítése arra kell irányulni, hogy leküzdjék a konkrét hiányosságokat, hogy megjavítsák minden kolhoz és szovhoz, minden gép- és traktorállomás munkáját.

Az egész mezőgazdasági termelés alapja a gabonagazdaság. Eppen ezért a párt és a kormány minden intézkedést megtesz, hogy szüntelenül fokozza a gabonatermelést, a lakosság növekvő kenyérszükségletének teljes kielégítésére, hogy biztosítsa az állattenyésztéshez szükséges takarmány-gabonát és biztosítsa az állami tartalékokat. Ez a feladat megoldható és kétségteljesen meg is oldjuk a hektárhozám fokozásával és a szűzföldek és parlagon maradt földek kihasználása útján.

Ahhoz, hogy iparunk elegendő mennyiségben termeljen ruhakelméket a lakosság számára, jelentősen ki kell szélesíteni a nyersanyagot szolgáltató ipari növények vetésterületét s fokoznunk kell a természettermények főként a gyapjúnál, a hosszúszőrű lennél, a kendernél és más növényeknél. Ki kell bővíteni a cukorrépa vetésterületét és fokozni kell hektárhozámát, hogy több cukrutunk legyen. A gyümölcs- és szőlőtermelés kielégítése érdekében gyümölcsösöket és gyümölcsösöskéket kell ültetni és szőlőt telepíteni. Ezzel kapcsolatban azonban nem szabad megelégednünk arról, hogy egy gyümölcsösnek legkevesebb 8-10 évre van szüksége ahhoz, hogy jól teremjen.

Minden tartománynak és elsősorban Moszkva, Leningrád, az Ural, a Donbasz, a Kuzbasz és más ipari központok tartományainak — s ugyancsak a távolkeleti tartományoknak is — meg kell oldaniuk még ebben az évben a dolgozók burgonyával, főzelékkel és zöldségekkel való ellátását.

Igen nagyfontosságú az állattenyésztés fejlesztése a lakosság jöminőségű élelmiszerekkel és az ipari nyersanyagokkal való ellátása szempontjából. Mégis, sok tartományban, területen és köztársaságban nem használják ki eléggé az állattenyésztés fejlesztésére kínálkozó óriási lehetőségeket. Az állatok száma minden egyes 100 hektár megművelhető földre számítva, még mindig alacsony s az állattenyésztés hozama pedig csekély.

A kolhozoknak és szovhozoknak minden egyes övezetben állhatatosan harcolniuk kell azért, hogy minden 100 hektár vetésterületen annyi gabona, tej-, hús-, gyapjú-, bőr-, zöldségféle, burgonya- és más termék mennyiséget érjenek el, mint amennyit az illető övezet élelmező kolhozai és szovhozai elérnek.

Az országban széleskörű verseny folyik az idei Szövetségi Mezőgazdasági Kiállításán való részvétel jogának elnyeréséért. A kiállításnak fontos szerepe lesz az élelmező kolhozok, GTA-k és szovhozok tapasztalatainak, a mezőgazdasági újítók tapasztalatainak és a tudomány vívmányainak terjesztésében, nagy mozgató erő lesz ez a kiállítás az ország összes mezőgazdasági ágának fellendítéséért vívott harcban.

Elvtársak! Ahhoz, hogy sikerrel haladjassunk előre, állandóan javítanunk és tö-

kéletesítenünk kell az államgépezet munkáját. Kétségtelen, hogy a szovjet államgépezet összeségében számottevő sikereket ért el a gazdasági és kulturális építéssel kapcsolatos feladatok megoldásában. Amde e sikerek mellett meg kell látnunk komoly hiányosságainkat is.

Hibás az a nálunk meghonosodott gyakorlat, amely abban nyilvánul meg, hogy sok intézmény nem a szervezési munkára összpontosítja legfőbb tevékenységét, hanem arra, hogy halmozza a különféle utasításokat, intézkedéseket és rendeleteket, mindenféle jelentéseket és kimutatásokat készít, egyre-másra gyűléseket, értekezleteket rendez s ezzel elvonja az embereket a gyakorlati munkától.

Az SzKP KB-nak „A párt és az államgépezet tevékenységében megnyilvánuló komoly hiányosságokról” megjelent határozata óta konkrét intézkedések történtek a bürokratizmus elleni harchoz kapcsolódó kikiűzőkésítés, csökken a felesleges levelezés és kimutatás készítése és megszüntetés az alsó láncszemek munkájának gyakorlati vezetése. Rá kell mutatnom arra is, hogy egyes vezetők nem vonták le a szükséges következtetéseket a párt Központi Bizottságának irányelveiből és nem változtattak meg munkastílusukat és munkamódszereiket. A párt Központi Bizottságának szeptemberi és február-márciusi plenáris ülésein komoly hiányosságokat tártunk fel a földművelésügyi minisztériumnak, a Szovjetunió szovhozügyi minisztériumának és helyi szerveinek munkájában. Ezekben a minisztériumokban mégis lassan halad a munka átszervezése, a minisztériumi gépezet struktúrája pedig továbbra is nehézkes. Elég, ha rámutatunk arra, hogy a Szovjetunió földművelésügyi minisztériumában 422 igazgatóság, hivatal és részleg működik. Az átszervezést úgy oldották meg, hogy minden második tisztviselőre jutott egy főnök. (Derűtség a teremben).

Szem előtt tartva a mezőgazdasági minisztériumok átszervezésében elkövetett hibákat, ne engedjük meg, hogy hasonló hibák más minisztériumokban is előfordulhassanak.

Köztudomású, hogy az utóbbi időben számos határozatot hagytak jóvá egyes minisztériumok felosztására vonatkozólag. A gyakorlatban bebizonyosodott, hogy azok a nagy minisztériumok, amelyek több népgazdasági ágat és nagyszámú különböző iparvállalatot egyesítenek, csak nehezen láthatják el ezek operatív vezetését. Ezért helyénvalónak mutatkozott az ilyen minisztériumok felosztása. A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének erre vonatkozó tövényerejű rendeleteit a Legfelső Szovjet elé terjesztették megvizsgálás végett.

Egyes miniszterek úgy vélik, hogy feladatuk nagy létszámmal működő, nehézkes gépezeteket létesíteni. Ebben a tekintetben is helyes belátásra kell bírni őket. A felosztást olyképpen kell végrehajtani, hogy az új minisztériumok apparátusának létszáma semmi esetre se haladja túl azoknak a minisztériumoknak a tisztviselői létszámát, amelyekből az új minisztériumok kiválóak. Azt hiszem, hogy ez a javaslat nem talál majd különösebb rokonszenvre egyes miniszterek részéről. (Élénkség a teremben). Amde meg vagyok győződve arról, hogy a képviselők támogatni fogják ezt a javaslatot, amely államgépezetünk tevékenységének megjavítására irányul. (Taps).

A minisztériumok átszervezését nem szabad gépiesen végrehajtani. Az átszervezésnél abból a feladattól kell kiindulni, hogy növeljük az államgépezet munkakapacitását és tovább javítsuk a vállalatok vezetését. Ebből a célból jelentősen csökkenteni kell a levelezést, a nagyon is sok kimutatást. Kiméletlenül irítani kell a bürokratizmust és a vezetésben megnyilvánuló hivatalnok szellemet. Csak így lehet megjavítani az államgépezet tevékenységét, csak így lehet csökkenteni létszámmal jobban megszervezni a termelést.

Ha a legkisebb ellenállás vonalán haladjunk és az új minisztériumokban óriási

apparátusokat hozunk létre, semmiféle átszervezés sem használ.

Valamennyi minisztériumra, beleértve az újonnan szervezteket is, az a feladat jár, hogy minden eszközzel javítsák az összes vállalatok konkrét vezetését, hogy növeljék — lentől fől — minden egyes dolgozó felelősségérzetét a népgazdasági tervek teljesítése érdekében.

A helyi szervek dolgozói azt jelentik, hogy a minisztériumoktól, a köztársasági és a tartományi szervezetektől még mindig számos utasítást, rendelkezést és parancsot kapnak. A rajzani mezőgazdasági gépgyár a gépgyártási minisztériumtól tavaly 2580 különféle utasítást kapott, ez év első két és fél hónapjában pedig már 640-et. Az üzem igazgatósága az elmúlt év folyamán 10.250 különböző iratot küldött el, ez év első két és fél hónapja alatt pedig 3000-et.

A kuzbasszi tartományi végrehajtó bizottság (amelynek elnöke Petruhin elvtárs) tavaly körülbelül 12.000 utasítást, utasítást és táviratot küldött a helyi szerveknek. (Élénkség a teremben).

Hogyan jutnánk eszünkbe ezzel kapcsolatban Szaltikov-Scsedin felelhetetlen szavai a buzgó főnökökről szóló meséből. „Taj annak a városnak, amelynek vezetője özneivel gyártja a céltalan határozatokat” — írja a nagy satirikus. (Derűtség a teremben). Ezek a szavak, mint látjuk, még napjainkban sem veszítették el jelentőségüket.

Népgazdaságunk sikeres fejlesztésében fontos szerepe van a legszigorúbb takarékosági rendszer állhatatos megvalósításának. Az állam költségvetés sok milliárdot irányoz elő gazdasági és kulturális építésre. Ezeket az alapokat a jó gazda gondoskásával kell felhasználni, minden egyes rubelt, a nép minden kopóját a szó szoros értelmében számon kell tartani és meg kell becsülni.

El kell ismernünk, elvtársak, hogy nálunk még divik a könnyelmű magatartás az állami alapok felhasználása terén.

Még a Szovjetunió pénzügyminisztériumának rendszerében is van fölösleges személyzet s nagy hiányosságok mutatkoznak a pénzügyi munka megszervezése terén, noha elsősorban éppen a pénzügyminisztérium hivatala volna az, hogy szigorúan tiszteletben tartsa a pénzügyi fegyelmet és a takarékosági rendszert. Valóban, nem kevés hiányosság-e az, hogy például a Finn-Karéli SzSZK számos rajonjában még a pénzügyi apparátus összevonása után is annyi adóbeszedő működik, hogy fizetésük túlhaladja az illető rajonokban beszedett adók összegét? (Élénkség a teremben). Kälvalla rajonban például az adóbeszedők évi fizetési alapja 50.000 rubel s a rajonban az általuk beszedett adók összege mintegy 55.000 rubelt tesz ki. (Derűtség). Suojärvi rajonban az adóbeszedők fizetési alapja meghaladja a 26.000 rubelt, ezzel szemben a beszedett adók alig tesznek ki 20.000 rubelt. (Nevelés). Nálunk még mindig nagy összegeket költenek fölösleges személyzetre a különféle minisztériumokban és intézményekben. Vajon nem nyilvánvaló-e, hogy erőlyesen véget kell vetni ezeknek a felháborító dolgoknak?

Feladatunk az, hogy apparátusunk különböző láncszemeiben fokozzuk a harcot a bürokratikus fonákaságok ellen, hogy a főfigyelmet a vállalatok, a GTA-k, a kolhozok és szovhozok gyakorlati és szervezési munkájára összpontosítsuk, fejlesszük a bírálatot és önbírálatot, kitartóan harcoljunk a foglalkozások kiküszöböléséért. A párt-szervezeteknek, szovjeteknek, a gazdasági szervezeteknek és szakszervezeteknek még több figyelmet kell fordítaniuk a lakosság mindennapi szükségleteinek kielégítésére, sokkal behatósabban kell foglalkozniuk a lakásépítés kérdéseivel, a lakosság mindennapi szükségleteinek kielégítésére irányuló szolgáltatások kérdéseivel, a kereskedelem és a közlekedés megjavításával minden egyes helységben.

(Folytatás a 4-ik oldalán.)

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészaka

N. Sz. Hruscsov elvtársnak, az SzKP KB első titkárának beszéde

(Folytatás a 3-ik oldalról)

Elvtársak, nagy hazánk minden városában és falujában folyik az egész nép mozgalmi szocialista iparunk további fejlesztéséért, a tömegfogyasztási cikkek termelésének növeléséért, a mezőgazdaság erőteljes fellendítéséért.

A moszkvavárosi és moszkvatarományi élelmiszer vállalatok munkaközösségei versenyt indítottak a nagy munkatermelékenységért, a termelés fokozásáért a meglévő termelési felületeken, a termelés minőségének megjavításáért és az önköltség csökkentéséért. Ez a hazafias kezdeményezés megérdemli, hogy minden eszközzel támogatásuk és széles körben népszerűsítsük. Leningrád, Kijev és az ország más ipari központjainak vállalataiban a verseny nagy méreteket ölt.

A verseny folyamán sok új munkafogás és munkamódszer merül fel. Az élelmiszer kezdeményezését és tapasztalatait azonban nem támogatják mindenütt. Sajnos, vannak olyan gazdasági vezetők, akik ahelyett, hogy aprólékosan tanulmányoznák és tökéletesen terjesztenék mindazt, ami új és fejlett, mellőzik az értékes javaslatokat. Akadnak még olyan aktivisták is, akik rég elavult módszerek szerint dolgoznak és nem csínálnak semmit, csak ilyen „elvéket” hangoztatnak: „Rajta, fiúk!” — „No csak rajta, testvérek!” — „Gyerünk, gyerünk szaporán!” — „Végezzünk gyorsan!” — és még sok más ilyen üres szót. Ezek a puffogtatások, ami semmire se kötelez és semmire sem vezet. Az ilyen vezetőkkel valóban semmi hasznosat sem várhatunk.

Minden munkában türethetetlen és káros a sablonos, formális magatartás. Annál inkább türethetetlen a versenyszervezésben. Pedig gyakran még mindig bürokratizmus és formalizmus nyilvánul meg a verseny vezetésében. Egész sor vállalatban mindenféle versenynyilvántartó lapokat készítenek, éppen elég formális vállalat jön létre, — mindez elfojtja a tömegek alkotó kezdeményezését. A harkovi kerékpárgyárban is tömőtelően nyilvánított lapot készítenek a versenyeredmények feltüntetésére. Ezek közül csupán a fejlett munkamódszerek alkalmazására vonatkozó nyilvántartó lap megköveteli, hogy minden műhely havonta egy olyan jelentést nyújtson be, amelyben több, mint 1000 kérdésre kell válaszolni. (Derűtlenség a teremben). Sok-sok dolgozó verejtékezik e jelentések megírásával és összegezésével, ahelyett, hogy hasznos munkát végezne. Ez igen káros bürokratikus gyakorlat. Erélyesen ki kell küszöbölünk a versenyszervezésben megnyilvánuló formalizmust, a tisztánlátás híján lévő, sablonos magatartást.

A verseny a dolgozók milliói tömegének eleven, alkotó műve. A verseny a kommunizmus építésének kipróbált módszere. A kommunizmus felépítését, amelyet Lenin a kommunista szombatokban felfedezett, ma hatalmas szocialista versennyé — a dolgozók egyszerű mozgalmává alakult át, a népgazdaság összes ágának fejlesztésére irányuló tervet minél gyorsabb befejezésére.

Elvtársak! Békés, alkotó munkánkat végezve, mi következetesen megvalósítjuk békés külpolitikánkat és kölcsönöségi alapon állandóan szilárdítjuk és szélesítjük a Szovjetunió kereskedelmi kapcsolatait minden idegen állammal, amely hajlandó erre. A szovjet állam fejlődésének egész története beszédesen példázza a Szovjetunió békészeretét és a lenini irányelvek következetes valóra váltását a Szovjetunió viszonyában a többi országgal. Feladatunk, hogy a jövőben is világos, a népekhez közelálló béképolitikát folytassunk, erősítsük üzleti kapcsolatainkat a külszolgálatokkal és kölcsönös előnyök alapján minden eszközzel fejlesszük velük a kereskedelmet.

V. I. Lenin még a szovjethatalom első éveiben mondotta: „Létezik egy nagyobb

erő, mint az ellenséges kormányok, vagy osztályok bármelyikének kívánsága, akaratja és határozata; ez az erő — az általános világgazdasági kapcsolatok — amelyek arra kényszerítik őket, hogy ezen az úton, — a velünk való kapcsolatok útján haladjanak”.

Vladimir Iljics e szavainak helyességét maga az élet igazolta. Különböző ellenségeink minden mesterkedése ellenére a Szovjetunió külkereskedelme évről-évre fejlődött. Jelenleg 51 országgal vannak kereskedelmi kapcsolataink. A Szovjetunió kereskedelmi forgalma külföldi cégekkel 1953-ban 11 százalékkal növekedett az előző évhez viszonyítva, a háború előtti színvonalhoz képest pedig közel megkétszereződött. A burzsoa országokban egyre többen ismerik fel azt a parancsoló szükségességet, hogy fejleszteniük kell és el kell mélyíteniük kereskedelmi kapcsolataikat országaikkal és a népi demokratikus államokkal. Bizonyítja ezt az is, hogy az utóbbi hónapokban számos kereskedelmi küldöttség járt a Szovjetunióban, a többi között gyárosok és kereskedők álló küldöttségek Angliából, Argentínából és más országokból s egész sor jelentős kereskedelmi ügyletet kötöttek le.

A különböző országok közötti kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítésére és megszilárdítására vonatkozó javaslatokat, a Szovjetunió kormányának intézkedéseit a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhítésére melegen támogatják és helyeslik az egész világon. De az, ami az emberek millióinak helyeslésével találkozunk, idegességet és dühös támadást vált ki olyan személyiségek részéről, akik igen felelősségteljes állásokat töltenek be az Amerikai Egyesült Államokban és más országokban. Elsősorban Dulles amerikai külügyminiszter utalok. A Szovjetunió mindent elkövet a semmivel sem igazolható kölcsönös bizalmatlanság légkörének enyhítésére. Dulles ur ellenben mintha megszállott lenne. Egyre-másra adott nyilatkozataiban a nyers erő politikáját propagálja, szítja a háborús hisztériát, a gyűlöletet és lenézést a népekkel szemben, egész sor állammal szemben pedig, főképp a Szovjetunióval, a Kínai Népköztársasággal és a népi demokratikus országokkal szemben a fenyegetőzésben lelki kedvét.

A világ egészében gondolkodó emberek, akik a nemzetközi feszültség enyhítésére törekednek, elítélik az Egyesült Államok kormánykörének a több, mint 500 millió lelket számláló nagy Kínai Népköztársaság ellen irányuló megkülönböztető politikáját. Az ilyen rövidlátó politika kudarca van felve. (Hosszas taps.)

A szovjet állam megszületése óta nem egyszer hallottunk a szovjet nép címére intézett különböző fenyegetéseket és tudjuk, mit érnek az ilyen módszerek. Mi nem félünk a fenyegetőzésektől, ilyesmivel nem lehet bennünket megijeszteni.

Emlékszünk még, hogy Hitler és cinikusai, mielőtt megtámadták országunkat, azt üvöltözték, hogy a Szovjetunió gyenge s minthogy a Szovjetunió börtön meg akartak gazdagodni, katonai kalandjukban bevonulnak más imperialista rablókat is. Tudjuk, hogyan végződött ez a kaland. Kétségtelen, hogy ha akadnak örültek, akik utánozzák Hitlert, elkerülhetetlenül azonos sors vár rájuk. (Hosszantartó taps, viharos taps.)

A történelem tanulságairól nem lehet megfeledkezni ezek a tanulságok megmutatják, hogy az első világháború a szocialista forradalom győzelméhez vezetett országunkban és a világ első munkásparaszt államának megteremtéséhez.

A második világháború következtében lezárkadt a kapitalista rendszertől több európai és ázsiai ország, népek örökre a szocialista fejlődés útjára léptek és népi demokratikus rendszert hoztak létre országukban. Képtelenség volna azt feltételezni, hogy ezek a népek, amelyek örökre

lerázták magukról a kapitalista rabszág láncát, saját jószántukból újra bilincsbe akarnak veretni magukat, csupán azért, mert ez inyére volna Dullesnek és a hozzá hasonlóknak. (Taps). Ha az imperialisták megkísérelnék egy újabb világháború kibővítését, ez elkerülhetetlenül az egész kapitalista rendszer csődjével végződne. (Viharos taps.)

Népünk nem akar háborút, mert tudja, hogy a háború vérontást, óriási áldozatokat és pusztításokat jelent. A világ egyetlen népe sem akar háborút, ezt beszédesen bizonyítja a bekeharcosok hatalmas mozgalmi.

A béke ügye szempontjából sokkal jobb volna, ha Dulles és a kapitalista államok más személyiségei józanabb magatartásról tennének tanúbizonyosságot nyilatkozataikban. Mi nagyon jól tudjuk, hogy a Dulles-féle emberek nem táplálnak szeretetet a szovjet állam iránt s még kevésbé a kommunista párt iránt. Nekünk sem áll szándékunkban a kapitalizmus iránti valamilyen rokonszenvről beszélni, mert a kapitalizmus könyörtelenül kizsákmányolja a munkásszót, rabszágban tartja a népeket, elviselhetetlen életfeltételeket teremt a dolgozók sokmilliói tömegei számára.

Mi nem avatkozunk bele más államok belügyeibe. De népünk, akárcsak a földkerekség száz- meg százmillió lakója, rokonszenvezett és rokonszenvez mindazokkal a népekkel, amelyek felszabadító harcot vívnak a gyarmattartók ellen, az imperialista leigázók ellen és teljes sikert kíván az elnyomott népeknek felszabadító harcukban. (Hosszantartó taps.)

Ugyanakkor, mi mindig úgy véltük és ma is úgy véljük, hogy a szocializmus és a kapitalizmus békés együttlétezése lehetséges és minthogy valóban két rendszer létezik, tehát meg kell erősíteni a kettő közötti üzleti kapcsolatokat és nem szabad kölcsönös ellenségeskedést és gyűlöletet szítani közöttük. A népek maguk határozzák meg magatartásukat az országokban létező rendszer tekintetében. A szovjet ország a jövőben is rendíthetetlenül folytatja békés külpolitikáját és arra törekszik, hogy csökkentse a nemzetközi feszültséget, fokozza az országok közötti üzleti kapcsolatokat fejlesztését és megerősítse a békét az egész világon. (Hosszas taps.)

Vajon miért csörtetik a fegyvereket az agresszív politika hívei, miért dicsőítik a hírhedt erőszakpolitikát? Komolyan szólva, e politika megteremtői maguk is belátják, milyen képtelenség ez a politika olyan nagy országokkal szemben, mint a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság. Ma már az egész világ látja, mint növekednek és erősödnek a szocializmus és a demokrácia hatalmas táborának erői. Ez a tábor az emberiségnek több mint egyharmadát egyesíti soraiban.

Tudjuk, hogy a harag elveheti az ember esztét. De vajon államférfihez méltó cselekedet-e, hogy a más népek iránti dühből és gyűlöletből elvakítva határozza meg az állam külpolitikai irányvonalát? A vak gyűlölet rossz tanácsadó.

Dulles-szerű politikai kalandorok uszítására az amerikai burzsoa lapok és rádióállomások a „logikátlanebb és logikátlanebb kalandmányokat” küldik a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló szovjet kormányintézkedésekkel kapcsolatban. A burzsoa sajtó úgy állítja be a kapitalista országokkal való üzleti kapcsolatok megjavítására vonatkozó szovjet javaslatokat, mint „a Szovjetunió gazdasági bombáját”, mint „a világ megkínázására szervezett kommunista összeküvés” valamilyen válfaját.

Miért csapnak az imperialisták olyan nagy hűhót a Szovjetunió részéről fenyegető állítólagos veszély miatt, jellehet nagyon jól tudják, hogy a Szovjetunió béképolitikát folytat és nem akar megtámadni senkit sem? Propagandacéluk érdekében

csapnak lármát. A Szovjetunió részéről fenyegető állítólagos veszélyről szóló vitákkal meg akarják félemlíteni az embereket, hogy könnyebben sajtóják ki belőlük az adókat s hogy hatalmas profitot biztosítsanak az imperialista monopoliumnak. Az imperialisták a hisztéria szításával próbálják igazolni az örült fegyverkezési hajsztát, amelynek segítségével remélik enyhíteni a közelgő gazdasági válság csapásait. Az amerikai imperialisták meg akarják félemlíteni Nyugat-Európa népeit és ezen országok kormányait arra akarják kényszeríteni, hogy nagyobb pénzalapokat fordítsanak fegyverkezésre. Mivel azonban a nyugateurópai országokban a gazdasági helyzet amugy is a végsőig feszült, az amerikai kapitalisták — mint ők mondják: — segítség gyanánt fegyverzetet adnak nekik. Ezzel óriási nyereségekre tesznek szert és leigázzák ezeket az országokat.

Az imperialisták félnek a szovjet állammal való békés versenytől, mert nyilvánvaló, hogy a kapitalista rendszer nem képes helytállani ebben a versenyben. Az amerikai burzsoa sajtóban mind gyakrabban nyilvánul meg az aggodalom amiatt, hogy a Szovjetunió gyorsított fejlődése és a nép anyagi jólétének emelkedése vonzóan befolyásolja a kapitalista országok dolgozóit. Ebből a szempontból jellemző a „New York Herald Tribune” április 114 számának egyik cikke. Ez igen figyelmeztető vallomástételeket tartalmaz.

„Mig mi továbbra is „az elmaradt oroszokról” szóló elcsépejt dajkamessékkel áldatjuk magunkat — írja a lap — addig a gigantikus szovjet állam sokkal gyorsabb ütemben szilárdítja meg gazdasági erejét, mint Nyugat-Európa... A főszű a fogyasztási cikkekre levődött át. Akár hisszük, akár nem, ez minden bizonnyal a XX. század második felének legveszedelmesebb eseménye. (Derűtlenség a teremben). Szomorú és lefagadhatatlan tény (tegyük hozzá: szomorú az imperialisták számára), hogy a Szovjetunióban a háború után az ipar és a technika kolosszális fellendülése észlelhető; kolosszális az orosz mérték szerint és óriási még a mi mértékünk szerint is.”

Ime, ettől félnek az imperialista urak. Az összes országok dolgozói saját szemükkel látják, hogy a Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban, ahol a hatalom a nép kezében van, mindent a nép jóléte szüntelen emelésének biztosítására fordítanak.

Mi kitarodan dolgozunk tovább a szovjet állam erősítéséért, emeljük népünk életszínvonalát és felvirágoztatjuk népgazdaságunk összes ágait. Fáradhatatlanul erősítjük a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének védelmi képességét, hogy abban az esetben, ha az imperialista agresszorok örüllésükben meg mernék zavarni a szovjet emberek békés munkáját és megtámadnák hazánkat, megsemmisítően vágjunk vissza s megismételjük azt a leckét, amelyet a szovjet nép és vitéz hadereje a hitleri leigázóknak a második világháború során adott. (Viharos, hosszantartó taps.)

A szovjet nép szilárdan halad a kommunizmus felé vezető nyílt egyenes úton. S bármily eszevesztetten dühöngnek elleneségeink, képtelenek megállítani győzedelmes előrehaladásunkat, mint ahogy a napfényt sem tudják megakadályozni. (Hosszas taps.)

Olyan időszakban élünk, amikor a kommunista építés ügye az emberek százmillióinak ügyvé lett és — győzelme minden kétségen felül áll. (Hosszas taps.) A kommunizmus útját Marx—Engels—Lenin—Sztálin örökre élő, életeladó tanítása világítja meg. (Hosszantartó taps.) A szovjet népet pártja vezeti a kommunizmus felé, a Szovjetunió Kommunista Pártja, amelyet halhatatlan atyánk és tanítómesterünk, Vladimir Iljics Lenin alapított és teremtetett s amely a dolgozók boldogságáért vívott harcban edződött meg. (Viharos taps, amely eljénzésbe csap át. Mindenki feláll!).